

उपमंत्रिणः परिहासकाः पृथक्पृथक्स्वस्वसमुदायैः ॥ १९ ॥ मृदंगादयः प्रसिद्धाः दरःशंखःसूतादयस्तुष्टुवुः ॥ २० ॥ ब्राह्मणाःब्रह्मवेदमाहु
र्मंत्रान्व्याचक्षतेत्यर्थः वादिनः वादनचतुराः ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ गिरिव्रजेतत्संज्ञकेदुर्गेरुद्धाआसन् तेषांचदुःखमावेदयदित्यन्वयः ॥ २४ ॥
कृष्णकृष्णेतिषट्श्लोकैराज्ञांविज्ञप्तिः तत्रप्रथमेनशरणाश्रयणम् त्रिभिर्भयानुवादः द्वाभ्यांप्रार्थनमिति पृथग्धियःपृथग्दर्शिनः ॥ २५ ॥ पृथ
क्दर्शिनोलोकस्यभवभयंविदुष्वंतोनमंति लोकइति विकर्मनिषिद्धं काम्यंचतस्मिन्नितरंतरतःस्वेकुशलेधर्मे भवतोऽर्चनेत्वयाउदिते पंचरात्रे
सामान्यतश्चगीतासु यत्करोषियदश्वासियज्जुहोषिददासियत् यत्तपस्यसिर्कोतेयतत्कुरुष्वमदर्पणमिति प्रमत्तोऽनवहितोयावदयंलोकः तावदेवा

तत्रोपमंत्रिणोराजन्नानाहास्यरसैर्विभुम् ॥ उपतस्थुर्नटाचार्या नर्तक्यस्तांडवैःपृथक् ॥ १९ ॥ मृदंगवीणा
मुरजवेणुतालदरस्वनैः ॥ ननृतुर्जगुस्तुष्टुवुश्चसूतमागधवंदिनः ॥ २० ॥ तत्राहुर्ब्राह्मणाःकेचिदासीनाब्र
ह्मवादिनः ॥ पूर्वेषांपुण्ययशसांराज्ञांचाकथयन्कथाः ॥ २१ ॥ तत्रैकःपुरुषोराजन्नागतोपूर्वदर्शनः ॥
विज्ञापितोभगवतेप्रतीहारैःप्रवेशितः ॥ २२ ॥ सनमस्कृत्यकृष्णायपरेशायकृतांजलिः ॥ राज्ञामावेदय
दुःखंजरासंधनिरोधजं ॥ २३ ॥ येचदिग्विजयेतस्यसंनतिंनययुर्नृपाः ॥ प्रसत्यरुद्धास्तेनासन्नयुतेद्देगिरि
व्रजे ॥ २४ ॥ कृष्णकृष्णाप्रमेयात्मन्प्रपन्नभयभंजन ॥ वयंत्वांशरणंयामोभवभीताःपृथग्धियः ॥ २५ ॥ लो
कोविकर्मनिरतःकुशलेप्रमत्तःकर्मण्ययंत्वदुदितेभवदर्चनेस्वे ॥ यस्तावदस्यबलवानिहजीविताशांसद्य
श्छिनत्यनिमिषायनमोऽस्तुतस्मै ॥ २६ ॥ लोकेभवान्जगदिनःकलयाऽवतीर्णःसद्रक्षणायखलनिग्रह
णायचान्यः ॥ कश्चित्त्वदीयमतियातिनिदेशमीशकिंवाजनःस्वरुतमृच्छतितन्नविद्यः ॥ २७ ॥

स्यलोकस्ययःसद्योजीविताशांछिनत्ति तस्मैतुभ्यमनिमिषायकालात्मनेनमइति ॥ २६ ॥ सेयंलोकस्यगतिः वयंतुत्वद्भक्ताः अतोऽस्माकंकुतएतद्दुः
खमापन्नमित्याश्चर्येणाहुः लोकइति भोईश जगतःइनःईश्वरः त्वयिसद्रक्षणार्थमवतीर्णोऽपिचेदस्माकंदुःखंस्यात् तर्हि किमन्यः कश्चिज्जरासं
धादिस्त्वदाज्ञामपिलंघयति किंचत्वयारक्ष्यमाणोऽपिजनः स्वकर्मजंदुःखंप्रामोत्येवेतिनविद्यः नचैतदुभयमपियुक्तमितिभावः ॥ २७ ॥